

پیام شاهزاده رضا پهلوی
به مناسبت
۲۲ بهمن

۲۲ بهمن ماه ۱۳۸۶

هم میهنان عزیزم،

نزدیک به سه دهه پیش در چنین روزی، ملت ما مردمی بودند که امید را در فردای خود می جستند. ۲۹ سال پس از آن هرج و مرج بزرگ، حکومتی بر ایران چیره شده است که تمام توانش را بر آن گذاشته تا امید را ریشه کن کند. این حکومت بر آن بوده و هست تا از شب، ابدیتی سازد. شبی که سپیده ندارد. شب سیاه از فساد. شب عدول از حق. شب دروغ. شب بی بخشش. شب سرد زمستانی که راکبان دروغ، بی بهارش می خواهند. ۲۹ سال از ۲۲ بهمن ۱۳۵۷، سالروز غروب امید، می گذرد. شبی که اگر بپایید، سرانجامش ویرانه ای خواهد بود فاجعه آمیزتر از ویرانه کنونی.

هم میهنم،

خطاب من در این روز سیاه، فرد فرد شما عزیزان اید. جمهوری تباهی، امروز در سخت ترین تنگناهای درونی و برونی گرفتار آمده است. نسلی نو به میان آمده است. نسلی که هم از تجربه ویرانگر پدران خود آموخته و هم نگاهش به فراسوی ماتم است. نسلی که بدنه هرم جمعیتی ایران و نیروی محرکه اصلی افکار عمومی این ملت را تشکیل می دهد. نسلی که بر آنست که بساط غم براندازد و برای میهن و زندگی خویش طرحی نو دراندازد. نسلی که، از این پس، هستی ایران در گروی اراده آن نهفته است.

هم میهنانم،

من بر آنم تا همراه با شما و دست در دست هم، طومار «آن دروغ بزرگ» را در هم پیچیم. حاکمیت می بایست که از آن ملت ایران باشد. در این راه، من بر آنم، این خواست دیرینه شما ملت بزرگ جامعه حقیقت پوشد.

هم میهنانم،

پایان شب سیه، صبح سپید است. بهاران آزادی در راه است. امروز جهان آزاد آماده است تا از حرکت شما پشتیبانی کند. بیاییم دست در دست هم نهیم و فرارسیدن فصل شادی را شتابی نو بخشیم، که پیروزی در انتظار ملت ایران است.

خداوند نگهدار ایران باد
رضا پهلوی